

ville findes hjemlede ved Øjemedet, og om hvilke nogle yderligere Bemærkninger ville blive fremsatte nedenfor.

Det andet ovenfor paapegede Hovedhensyn: *Kommunernes finansielle Interesser* kommer i Betragtning for de Kommuners Vedkommende, der ved Oprettelsen af Slagtehusene have bragt betydelige Ofre. Naturligvis er her dog kun Tale om et Billighedskrav, og det maa fastholdes, baade at dette ikke kan strække sig til Fyldestgørelse af Ønsker om i Slagtehusene at have et Overskud givende Aktiv, og at dette Hensyn overhovedet ikke kan vedblive at opveje, hvad der ligger i den anden Vægtskaal: Producenternes og Konsumenternes Interesse i en friere Omsætning af vigtige Livsforbrødsforretninger. Det skønnes nu ikke rettere, end at en passende Middelevj i denne Retning vælges, naar der som Betingelse for den i Loven omhandlede Indførsel til Kommuner, hvor der er Slagtehus og Slagtetvang, sættes Erlæggelsen af en modereret og aftagende Afgift, saaledes som i § 2 i Slutningen foreslaaet. Naar det herved gives i Erindring, at Loven ved § 9 foreslaas revideret inden Udgangen af Aaret 1910, og at Lovgivningsmagten saaledes til dette Tidspunkt vil være opfordret til at overveje, om Afgiften bør bibeholdes, og i bekræftende Fald om den efter de indvundne Erfaringer bør forøges eller formindskes, vil det formentlig erkendes, at man vanskelig kan komme nærmere til en rigtig Løsning af en Interessekollision, som ikke kan afgøres uden et rimeligt Afslag i Hævdelsen af Standpunktet paa begge Sider.

Hvad endelig angaar Hensynet til den *kommunale Selvbestemmelsesret*, er denne ved Lovforslaget søgt gennemført i saa stort Omfang, som Formaalet paa nogen Maade tillader. I §§ 1 og 2 er der ganske vist foreslaaet Hjemmel til at meddele Anvisninger til Kødkontrollens Udøvelse og anordne Tilsyn fra Statens Side med denne, hvorved der paa en vis Maade indbringes noget nyt. Men ligesom de paa gældende Anvisninger forudsættes væsentlig kun at ville gaa ud paa at holde Kontrollen i det Spor, hvori den gennem de af Kødkontrolforeningen for danske Dyr læger udarbejdede Regler af 1902 allerede er ført ind, saaledes vil Tilsynet, der har sit Forbillede i det med Udførselskontrollen allerede eksisterende Statstilsyn, selvfølgelig alene komme til at vedrøre den fagmæssig rigtige og forsvarlige Udøvelse af Kontrollen og saaledes ikke paa forulempende Maade kunne gribe ind paa den

kommunale Administrations Enemærker. Og overhovedet maa det overfor de i §§ 1 og 2 indeholdte indskrænkende Bestemmelser vel erindres, at der ikke her er Tale om, saaledes som i tidligere privat indbragte Kødkontrollforslag, at paanøde Kommunerne Ændringer i deres Sundhedsvedtægtsbestemmelser. Det Paabud, der rettes til Kommunerne, bestaar alene i det med Øjemedet selv givne: Modtagelse af andetsteds kontrolleret Kød. Indskrænkningerne i §§ 1 og 2 ere derimod et Tilbud til Kommunerne om, at de under visse Betingelser kunne opnaa den Fordel, at det fra dem udgaaede Kød faar et videre Marked end hidtil. Vil en Kommune ikke benytte sig heraf, staar det den frit for. Men jo skrappe Betingelser dette Tilbud til Kommunerne er knyttet til, desto mindre indgribende bliver netop hint Paabud om Modtagelse af andetsteds kontrolleret Kød, som Loven retter til Kommunerne.

Et væsentligt Led i de Bestræbelser, der ere udfoldede for at naa frem til Ophevelse af de kunstige Skranker indenfor Kødkontrollens Omraade, har det dernæst været at Udførselskontrollen opnaar Ligestilling med den tilsvarende kommunale Kontrol. Bestemmelserne i Lovforslagets § 4 tilsigte i nær Tilslutning til det i forrige Rigsdagssamlings Slutning fremkomne private Lovforslag om denne Del af Sagen at bane Vej for en rimelig Ordning paa dette Punkt, men saaledes at af samme Grunde som i den interkommunale Kontrolordning en aftagende Afgift paalægges ved Indførsel til Steder, hvor der er offentligt Slagtehus og Slagtetvang.

Det bemærkes i denne Henseende, at man ikke er blind for, at Ordningen af Afgifternes Berigtigelse vil, da Varerne ved Indførselen bør lide saa ringe Ophold som muligt, kunne frembyde visse Vanskeligheder. Regeringen gaar dog ud fra, at disse Vanskeligheder kunne overvindes, en Anskuelse, der aabenbart ogsaa har været fremherskende ved Folketingets Vedtagelse i Foraaret af § 2 i Forslaget til Lov om midlertidige Bestemmelser angaaende Forhandling af Kød, Kødvarer og Slagteaffald af Svin. Da Ordningen i saa Henseende imidlertid bør kunne træffes paa forskellige Maader, egner den sig ikke til Optagelse i Loven, men foreslaas ved §§ 2 og 4 i fornuftig Fald henvist til Justitsministerens Foranstaltning.

I Forslagets § 5 indeholdes Regler om Indførsel uden Afgift af Pølser og andre tilberedte Kødvarer, hvilende paa samme